

lovsbestemmelers (§§ 25 og 49) Betydning for Ministeransvarligheden have faaet eller antages at have faaet Udtryk henholdsvis i Lovforslaget og i det tidligere af Landstinget vedtagne Forslag. Flertallet fjerner den heraf opstaaede Vanskelighed ved at opgive enhver nærmere Bestemmelse af, hvad Grundloven i den Henseende maatte antages at indeholde eller føre til, saaledes at der i de paagældende Paragraffer i Lovforslaget alene henvises til Grundloven selv uden nogen nærmere Tilføjelse. Denne Vej til Sagens Løsning havde Flertallet haabet skulde kunne være bleven mødt med en lignende Imødekommen fra Mindretallets Side.

Et *Mindretal* (Jørgen Berthelsen, Koe-foed, K. Jensen og H. P. Pedersen) indstiller Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*.

Et andet *Mindretal* (Brandes) har ikke kunnet tiltræde de af Flertallet til §§ 7 og 8 stillede Ændringer, da disse synes uforenelige med den forfatningsmæssige Betydning, hvormed de omstridte Paragraffer fremtræde i Regeringsforslaget, og Ændringerne sikkert ikke kunne ventes vedtagne i Folketinget. Da saaledes Udsigterne til Sagens Gennemførelse desværre trods den fleraarige Forhandling synes meget ringe, har Mindretallet ikke ønsket paa dette Trin at tage Stilling til Flertallets øvrige Ændringer, der ikke berøre det væsentlige i Forslaget, idet en Forstaaelse om enkelte af dem formentlig ikke vil faa nogen som helst Indflydelse paa den endelige Afgørelse. Mindretallet skal derfor indskrænke sig til indtrængende at indstille, at Lovforslaget, særlig hvad §§ 7 og 8 angaar, vedtages i den forelagte Skikkelse. Derved vil en ikke mindst for Tiden ønskelig Løsning af et betydningsfuldt Spørgsmaal være sikret og et Grundlovskrav efter mere end 40 Aars Forløb ske Fyldest.

I Henhold til foranstaaende Bemærkninger stilles følgende

Ændringsforslag:

Af et *Flertal* (Bramsen, Goos, H. N. Hansen, P. G. C. Jensen, Matzen og Sehested):

Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Ministrene ere ansvarlige for Regeringens Førelse (Grundlovens § 12) efter de nærmere i denne Lov eller, hvor denne intet andet bestemmer, efter de i den almindelige Lovgivning for Embedsmænds Lovovertrædelser indeholdte Regler.

At en Ministers Handling eller Undladelse er paabudt ved Lov, endelig eller foreløbig, eller ved kongelig Anordning, udelukker ikke hans Ansvar, saafremt Loven i nogen Maade er i Strid med Grundloven, eller den kongelige Anordning er grundlov- eller lovstridig.

§ 2.

For skriftligt udfærdigede, Lovgivningen eller Regeringen vedkommende Beslutninger, der ere underskrevne af Kongen, er enhver Minister, der har medunderskrevet Beslutningen, ansvarlig (Grundlovens § 13).

En Minister, der ikke har medunderskrevet en saadan kongelig Akt, bliver, hvad enten denne er forsynet med nogen ministeriel Medunderskrift eller ganske mangler saadan, ansvarlig for Beslutningen, naar han enten har tilraadet den eller deltager i dens Udførelse eller, for saa vidt Beslutningens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, vidende om den, har undladt at modsætte sig dens Udførelse.

For Regeringshandling af Kongen, der ikke fremtræde i skriftlig Udfærdigelse, er en Minister ansvarlig under de samme Betingelser som i forrige Stykke angivet.

§ 3.

For Beslutninger, fattede i Statsraad eller Ministerraad, er enhver i dette tilstedeværende Minister, som ikke ved bestemt Indsigelse fralægger sig Deltagelse i Beslutningen, ansvarlig.